

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Харків

29 лютого 2024 року

Керівник Харківської обласної прокуратури Фільчаков Олександр Васильович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022220000002171 від 30.06.2022 року, за ознаками складу кримінальних правопорушень – злочинів, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278, 279, 481 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Козуба Андрія Валентиновича,
12.01.1974 року народження, уродженцю міста Глухів Сумської області, громадянину України, з вищою освітою, одруженого, маючого на утриманні одну неповнолітню дитину, раніше не судимому, який зареєстрований за адресою: Харківська область, Куп'янський район, селище міського типу Ківшарівка, будинок 29, квартира 48, заступника Куп'янського міського голови Харківської області, з 25.10.2020 обраний депутатом Куп'янської міської ради Харківської області,-

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України - державна зрада, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинене в умовах воєнного стану, та у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України - добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Так, Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 був схвалений «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх

зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно - територіальний устрій та порядок утворення національно - адміністративних одиниць.

Відповідно до рішення Конституційного Суду України за № 3-зп від 11.07.1997, засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XII Основного Закону України - Конституції України.

Згідно ст. ст. 1, 2 Конституції України, Україна є суверенною і незалежною, демократично, соціальною, правовою унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Як вказано у ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

У ст. 73 Конституції України зазначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до ст. ст. 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу (ст. 17 Конституції України).

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, і також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно - правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН). До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн - засновниць, а також інші країни світу.

Згідно ч. 4 ст. 2 Статуту ООН, усі Члени вказано організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політично незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН за № 36/103 від 09.12.1981 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями - № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить визначення агресії - установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на території іншої держави.

Також, у ст. ст. 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 за № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є: застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіально недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни кваліфікується як акт агресії: вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, як є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її; бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави; блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави; напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави; застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди; дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави; засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої

держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Не можуть слугувати виправданням агресії жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру.

Порушуючи вказані норми президент РФ, а також інші представники влади РФ, діючи всупереч вимогам пп. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 за № 36/103, від 16.12.1970 за № 2734 (XXV), від 21.12.1965 за № 2131 (XX), від 14.12.1974 за № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ (дали - ЗС РФ) на територію України.

Так, на виконання вищевказаного наказу 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою змін меж території та державного кордону України, чим усупереч порядку, встановленому Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України за № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 год. 30 хв. 24.02.2022, який в подальшому було неодноразово продовжено та діє до теперішнього часу.

Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України (ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану»).

У ході досудового розслідування встановлено, що 03.06.2022 на території м. Куп'янськ Харківської області групою осіб з числа громадян України було здійснено підписання протоколу засідання щодо створення окупаційної адміністрації держави-агресора та території Харківської області під назвою (російською мовою) «временная гражданская администрация Харьковской области», що була створена та функціонувала в інтересах «рф», та обрано її керівника. Вказане рішення затверджено виданням наказу новопризначеним

головою так званої «временной гражданской администрации Харьковской области» за № 2/22 від 03.06.2022.

В подальшому 10.06.2022 головою так званої «временной гражданской администрации Харьковской области» видано наказ № 9/22, згідно з яким було затверджено утворення районних окупаційних адміністрацій держави-агресора на тимчасово окупованій території Харківської області, в тому числі й так званої «временной гражданской администрацией Купянського району Харьковской области» - адміністративний центр у м. Куп'янську.

18 липня 2022 року головою так званої «временной гражданской администрации Харьковской области» видано наказ № УГ-55/22 від 18.07.2022 щодо перейменування назви вказаного незаконного органу в «военно-гражданскую администрацию Харьковской области», згідно з п. 2 якого також перейменовано районні підрозділи вказаної окупаційної адміністрації держави-агресора на так звані «военно-гражданские администрации». Зміна назви органів здійснено з врахуванням повного правонаступництва із збереженням прийнятих ними реквізитів та організаційно-штатної структури відповідно до п. 3 вказаного наказу.

У свою чергу у вказаний період часу Козуб Андрій Валентинович, 12.01.1974 року народження, усвідомлюючи, що він є громадянином України, депутатом Куп'янської районної ради Харківської області VIII скликання, заступником Куп'янського міського голови, тобто службовою особою, яка обіймає в органах місцевого самоврядування посаду пов'язану з виконання організаційно-розпорядчих і адміністративно-господарських функцій, та те що він повинен виконувати обов'язки, які необхідні для відвернення загрози, відсічі збройній небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності (ст. 1 Закон України «Про правовий режим воєнного стану», 2015, № 28), не маючи патріотичних переконань, у ситуації, що склалася, та з особистих інтересів і вигоди, оцінивши обстановку в умовах тимчасової окупації, добровільно вирішив стати на шлях вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, пов'язаних з колабораційної діяльністю та державною зрадою, за наступних обставин.

В подальшому, точні дата та час в ході досудового розслідування не встановлені, але не пізніше 27.06.2022, Козуб А.В. під час окупації м. Куп'янськ, Харківської області, усвідомлюючи свою високу відповідальність, в порушення присяги, яку він склав Українському народові, щодо неухильного дотримання ним Конституції України та законів України, передбачаючи, що таке безпосереднє надання допомоги іноземній державі, як його перехід на бік ворога, завдасть шкоди державній безпеці України у вигляді заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та обороноздатності добровільно уклав трудовий договір від 27.06.2022 з Тимчасовою (військовою) цивільною адміністрацією у Харківській області в особі Ганчева В.К. - представника окупаційної влади та зайняв посаду виконуючого обов'язки помічника заступника голови з питань інфраструктури так званої «военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области».

Далі, Козуб А.В. почав виконувати організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції в окупаційній адміністрації держави-агресора так званої «военно-гражданской администрации Купянского района

Харьковской области», що полягало у керуванні останнім комунальними підприємствами м. Куп'янськ. Тобто Козуб А.В. здійснив перехід на бік ворога, в умовах воєнного стану, з мотивів допомоги державі-агресору створити вертикаль незаконних органів влади, оскільки така вертикаль є основою функціонування державного механізму загалом та зміцнення влади, на тимчасово окупованій території України, з метою показати місцевому населенню укорінення, стабільності та забезпечення постійного контролю окупаційної влади на місцях.

На підставі вищевикладеного, Козуб Андрій Валентинович, 12 січня 1974 року народження, обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинене в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Окрім того, в ході досудового розслідування встановлено, що Козуб Андрій Валентинович, 12.01.1974 року народження, усвідомлюючи, що він є громадянином України, депутатом Куп'янської районної ради Харківської області VIII скликання, заступником Куп'янського міського голови, тобто службовою особою, яка обіймає в органах місцевого самоврядування посаду пов'язану з виконання організаційно-розпорядчих і адміністративно-господарських функцій, та те що він повинен виконувати обов'язки, які необхідні для відвернення загрози, відсічі збройній небезпеці державній незалежності України, її територіальній цілісності (ст. 1 Закон України «Про правовий режим воєнного стану», 2015, № 28), не маючи патріотичних переконань, у ситуації, що склалася, та з особистих інтересів і вигоди, оцінивши обстановку в умовах тимчасової окупації, добровільно вирішив стати на шлях вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, пов'язаних з колабораційної діяльністю, за наступних обставин.

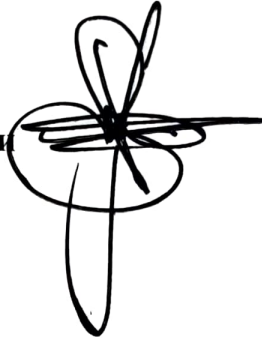
В подальшому, точні дата та час в ході досудового розслідування не встановлені, але не пізніше 27.06.2022, Козуб А.В. під час окупації м. Куп'янськ, Харківської області, усвідомлюючи свою високу відповідальність, в порушення присяги, яку він склав Українському народові, щодо неухильного дотримання ним Конституції України та законів України, передбачаючи, що таке безпосереднє надання допомоги іноземній державі, як його перехід на бік ворога, завдасть шкоди державній безпеці України у вигляді заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та обороноздатності добровільно уклав трудовий договір від 27.06.2022 з Тимчасовою (військовою) цивільною адміністрацією у Харківській області в особі Ганчева В.К. - представника окупаційної влади та зайняв посаду виконуючого обов'язки помічника заступника голови з питань інфраструктури так званої «воєнно-громадянської адміністрації Купянського району Харьковской области».

Далі, Козуб А.В. почав виконувати організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції в окупаційній адміністрації держави-агресора так званої «воєнно-громадянської адміністрації Купянського району Харьковской области», що полягало у керуванні останнім комунальними підприємствами м. Куп'янськ. Тобто Козуб А.В., в умовах воєнного стану, з

мотивів допомоги державі-агресору створити вертикаль незаконних органів влади, оскільки така вертикаль є основою функціонування державного механізму загалом та зміцнення влади, на тимчасово окупованій території України, з метою показати місцевому населенню укорінення, стабільність та забезпечення постійного контролю окупаційної влади на місцях.

Таким чином, Козуб Андрій Валентинович, 12 січня 1974 року народження, обґрунтовано підозрюється в добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Керівник обласної прокуратури

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long vertical stroke at the bottom.

Олександр ФІЛЬЧАКОВ

Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
 - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
 - 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
 - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
 - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
 - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
 - 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
- зобов'язаний:
- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
 - 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
 - 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру із пам'яткою про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені 29 лютого 2024 р. в «15» год. «10» хв.

Підозрюваний:

Захисник:

Повідомлення про підозру вручив:

Прокурор у кримінальному провадженні
прокурор відділу

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Елімхан ІСМАІЛОВ